خبر

«جنون محض» در مجموعه فرهنگی عرفان آغاز شد

علیرضا کوشک جلالی از کارگردان‌های باسابقه تئاتر کشور، نمایش «جنون محض» را به صحنه برده و اولین اجرای آن را به درگذشتگان بیماری کووید- ۱۹ تقدیم کرده است.
نمایشنامه جنون محض، نوشته مایکل فرین است و جزو نمایش‌های کمدی مطرح در اروپا و نمایش برگزیده سال ۱۹۸۲ انگلستان است. این نمایش فضای یک گروه تئاتری را هنگام تمرین نشان می‌دهد. افراد گروه سعی می‌کنند از درون هرج و مرج موجود نظمی به وجود بیاورند اما با هر اقدامی که می‌کنند گلوله نخ بیشتر درهم تنیده و سرنخ پنهان‌تر می‌شود. حمیدرضا علی‌نژاد و هاتف کلاته، تهیه‌کنندگی این نمایش را به صورت مشترک برعهده دارند و بازیگران به ترتیب ورود به صحنه عبارتند از الهام پاوه‌نژاد، امین میری، سام کبودوند، صدف اسپهبدی، الهه فرازمند، میثاق زارع، دیبا زاهدی، علی پویا قاسمی، علی ابدالی و مجید امیدی.
نمایش جنون محض، ضمن ارائه بداهه‌سازی بازیگران، آشفتگی محض در یک کار گروهی را نمایش می‌دهد. بیننده با تماشای این اثر در می‌یابد هر نمایشنامه از چه بی‌نظمی و بحرانی عبور می‌کند و شکل می‌گیرد تا روی صحنه بیاید. سالن عرفان در میدان هفت‌تیر، ابتدای خیابان مفتح جنوبی، مجتمع فرهنگی و هنری عرفان واقع است. / جام جم دیلی

مصاحبه

قصه جنگ به روایت جانوران

گفت‌وگو با کارگردان خوزستانی «تاکسیدرمی»

زینب مرزوقی
گروه فرهنگ و هنر

همیشه روایت موضوعی تراژیک مانند جنگ، از نگاه آدم‌ها بوده است. تا امروز هرچه کتاب خوانده و فیلم و تئاتر دیده‌ایم، همه، قصه آدم‌ها را از دل جنگ بیرون کشیده بودند و روایت جنگ و دفاع مقدس حول محور آنها می‌گذشت. تئاتر تاکسیدرمی به کارگردانی مجتبی رستمی‌فر و نویسندگی رسول حق‌جو اما این قاعده را شکسته و برهه‌ای از سال‌های دفاع مقدس را از زبان گربه‌ها، کبوتر و حتی خرچنگ و ماهی‌های اروندرود و کرم آویزان از قلاب عموحسن آبادانی برای مخاطب تعریف می‌کند. تمثیل از زبان حیوانات در ادبیات داستانی ما قدمت دیرینه دارد و احتمالا تا الان با خواندن این خلاصه کوتاه از تئاتر تاکسیدرمی، تصویر کلی از داستان‌های کلیله‌ودمنه در ذهن‌تان متبادر شده باشد. اما تاکسیدرمی، کلیله‌ودمنه نیست، بلکه تمثیلی چندلایه با نشانه‌ها و کدهایی مختلف برای بیان رنج جغرافیای خوزستان در هشت سال دفاع مقدس که حتی قلب محیط‌زیست آن استان را نیز به درد آورد و چهره کریه جنگ، به حیوانات هم آسیب زد و هرآنچه جانی داشت و بدنی، درگیر آن روزها شد. آنقدر که حالا بیش از گذشت ۴۰ سال از آن روزهای تلخ، کارگردان این اثر هنری کارش را به مردمی تقدیم می‌کند که پس از جنگ تا امروز، خاص‌ترین و زیباترین آثار دراماتیک‌شان را در کوچه‌پس‌کوچه‌های خوزستان اجرا می‌کنند.

نمایش تاکسیدرمی از ۱۶خرداد در تماشاخانه شهرزاد درحال اجراست. این تئاتر نامزد دریافت جایزه نویسندگی برتر، نامزد دریافت جایزه بهترین بازیگری مرد، نامزد دریافت جایزه بهترین طراحی صحنه و نامزد دریافت جایزه بهترین طراحی لباس از جشنواره بین‌المللی تئاترفجر۹۷ بود. مجتبی رستمی‌فر، کارگردان تئاتر تاکسیدرمی درباره این نمایش می‌گوید: سال ۹۶ این نمایش را تولید کردیم. حوزه تخصصی من در تئاتر، حوزه جنگ و دفاع‌مقدس بود. این حوزه را نیز به خاطر رسالت هنری‌ام نسبت به شرایط و اقلیمی که در آن زندگی می‌کنم و مردم خوزستان درگیرش هستند، انتخاب کردم. سال‌ها درباره حوزه جنگ و دفاع‌مقدس کار کردم اما همیشه دغدغه این را داشتم که وقتی صحبت از جنگ و دفاع‌مقدس می‌شود، مخاطب گریزان از شنیدن درباره آن نباشد. ما همیشه باید راه‌هایی برای جذب مخاطب درباره موضوع دفاع‌مقدس داشته باشیم تا بتوانیم انتقادها و حرف‌های لازم را نیز مطرح کنیم. موضوعی که در تئاتر تاکسیدرمی درباره آن حرف زدیم، محیط‌زیستی است که در دل آن جنگ اتفاق افتاده و هنوز آثارش در کوچه‌پس‌کوچه شهرهای خوزستان، مردم و دقیقا همان محیط‌زیست نیز باقی‌مانده است. این مساله باعث شده حتی نسل جدید نیز درگیر دفاع‌مقدس و آثار مخرب جنگ شود و طی این سال‌ها تبعات آن از بین نرفته است. رستمی‌فر تاکید می‌کند: من باید به عنوان یک هنرمند درباره موضوعاتی مانند دفاع‌مقدس، بیکاری، ریزگردها و معضلاتی از این دست -که مردم خوزستان درگیر آن هستند- صحبت کنم اما با زبانی که مخاطب با من همراه شود و از شنیدن درباره این مشکلات خسته نشود. اصلی‌ترین مساله‌ای که ما را به تاکسیدرمی رساند، ابتدا خود مقوله جنگ و در وهله دوم نیز نگاه متفاوت یک هنرمند خوزستانی به جنگ و آثار دفاع‌مقدسی بود. این کارگردان تئاتر خوزستانی، همچنین عنوان می‌کند ایده اولیه تاکسیدرمی از نویسنده این نمایش یعنی رسول حق‌جوست و این نویسنده، تمام آثار دفاع‌مقدسی رستمی‌فر را نوشته است.

تاکسیدرمی، درد پنهان خوزستان است

این هنرمند خوزستانی درباره لباس کاراکترهای این نمایش نیز می‌افزاید: در محتوای اثر، درحال روایت قصه حیوانات هستیم. برای این‌که نشان دهیم جنگ آثار مخربش روی محیط‌زیست نیز تاثیر گذاشته است. این پوسته و خشم جنگ را از طریق چنین لباس‌هایی نشان دادیم، چراکه حیوانات هیچ تصمیمی در جنگ نداشتند و بشر، براساس سیاست‌هایی که دارد برای آن تصمیم می‌گیرد، درحالی که به حیوانات و محیط‌زیست نیز آسیب می‌رسد. در طراحی صحنه، جعبه‌های مهمات روی زمین، نشان از این دارد که در آن زمان هر چیزی، آرایش جنگی و رنگ جنگ به خودش می‌گرفته است.
رستمی‌فر درباره این کار تصریح می‌کند: تاکسیدرمی، درد پنهان خوزستان است. این تئاتر قرار نیست کسی را بخنداند و اگر هم در برخی موقعیت‌ها مخاطب می‌خندد، خنده‌ای به‌شدت تلخ است. آن چیزی که مخاطب را می‌خنداند موقعیت جاری است که حیوانات در نمایشنامه درگیر آن هستند. همین نگاه این نمایش به جنگ، از دید حیوانات به تنهایی طنازی خودش را دارد و درگیری تلخ کاراکترها در جنگ، گاهی مخاطب را می‌خنداند. موقعیت‌هایی که در نمایش احساسی می‌شود دقیقا همان رسالت تاکسیدرمی، یعنی درگیر شدن احساسات مخاطب با این نمایش است. تاکسیدرمی، زبان مردم است و با استفاده از صمیمیت جاری در این نمایش که با گویش شیرین خوزستانی به مخاطب منتقل می‌شود، به‌راحتی با مخاطب ارتباط برقرار می‌کند.

تمام هزینه‌های تاکسیدرمی، شخصی بود

کارگردان تاکسیدرمی می‌گوید بسیار پیشتر از این تاریخ دوست داشت این نمایش را در تهران روی صحنه ببرد. او ادامه می‌دهد: «ما به لحاظ اقتصادی برای اجرای کارها در تهران در مضیقه هستیم. من کارهای دیگری نیز در حوزه دفاع‌مقدس دارم که به‌شدت علاقه‌مند اجرای آن کارها نیز در تهران هستم اما متاسفانه به‌سختی می‌توانیم یک نمایش را روی صحنه ببریم. تا همین جایی که تاکسیدرمی را اجرا کردیم واقعا به لحاظ اقتصادی تحت فشار هستیم. متولیان فرهنگی باید برای اجرای کارهایمان از ما حمایت کنند. فکر نمی‌کنم هزینه خوابگاه یا خورد و خوراکمان برای صنایعی که در خوزستان درحال فعالیت هستند، هزینه گزاف یا زیادی باشد. همه هزینه‌های ما برای اجرای تاکسیدرمی از جیب خودمان بود. اما اگر بخواهم نمایش مرثیه‌ای بر ژولیوس سزار و چند مرغ از سیمرغ را اجرا کنم باید چند برابر این هزینه فعلی را بپردازم. برای همین، این کار را انجام نمی‌دهم چون آنقدر از لحاظ اقتصادی متمول نیستم تا بتوانم از جیب خودم تمام آن هزینه‌ها را بپردازم. تئاتر شهرستان باید حمایت شود. می‌گویند تئاتر برای همه اما تا به اینجا فقط درحد شهرستان باقی مانده است. ما گروه‌های نمایشی شهرستانی نیز باید از امکانات سخت‌افزاری پایتخت‌مان بهره‌مند شویم. چرا نباید امکانات به طور عادلانه تقسیم شود و ما نیز بهره نبریم؟ ما نیز تا یک جایی توان داریم و اگر از توانمان خارج باشد، کنار می‌کشیم.»

درنگ

همان آش و همان کاسه؟

این روزها اجرای تئاتر تاکسیدرمی در تهران توسط یک گروه نمایشی اهوازی، حاکی از این است که ارگان‌های فرهنگی و به‌خصوص ارشاد باید از گروه‌های نمایشی سایر استان‌ها برای اجرای نمایش‌هایشان در پایتخت و حتی استان‌های دیگر حمایت کنند و با توزیع عادلانه امکانات به شعار تئاتر برای همه تحقق ببخشد. با وجود همزمانی اجرای تاکسیدرمی با چند تئاتر دیگر در این روزها که از قضا در اغلب کارها نیز چهره‌های بنام سینما و تئاتر درحال ایفای نقش هستند اما جمعیت بالای مخاطبان تاکسیدرمی از موفقیت اجرای یک گروه شهرستانی در پایتخت و همچنین استقبال خوب پایتخت‌نشینان از آثار هنری سایر استان‌ها نشان دارد. حالا پس از موفقیت تئاتر تاکسیدرمی در اجرای خود در پایتخت باید دید همچنان سیاست ارگان‌های فرهنگی در برخورد با گروه‌های شهرستانی ثابت و بدون هیچ تغییری باقی خواهد ماند یا بالاخره پس از سال‌ها بی‌مهری با گروه‌های نمایشی شهرستانی، شاهد اصلاحات مثبت در روند حمایت‌ها خواهیم شد؟

یادداشت

مهدوی دامغانی به آرزویش می‌رسد

پیکر استاد احمد مهدوی دامغانی، پژوهشگر ایرانی ساکن آمریکا که در طول سال‌های اخیر بارها برای سفر به ایران و پابوسی عتبه مقدسه آستان قدس‌رضوی، ابراز دلتنگی کرده بود، برای تشییع و خاکسپاری در حرم امام‌رضا(ع) به ایران منتقل خواهد شد.
فرزند این نویسنده، پژوهشگر و مصحح فقید با اعلام این خبر در صفحه‌ای که در فضای مجازی به نام مهدوی دامغانی ایجاد شده، نوشت: «پیکر پاک پدر عزیزم به‌زودی به ایران خواهد آمد تا در حرم مطهر ارباب، سرور و ولی‌نعمت‌شان حضرت علی‌بن‌موسی‌الرضا(ع) به خاک سپرده شوند.»
مهدوی دامغانی، زاده مشهد و از مهم‌ترین چهره‌های بخش ادبی و پژوهشی حوزه فرهنگ خراسان در سده اخیر بود. محمدرضا شفیعی‌کدکنی، استاد ادبیات دانشگاه تهران که خود از چهره‌های برجسته این مکتب پژوهشی است، درباره مهدوی دامغانی گفته بود: تنها کسی که من دربست او را قبول دارم، استاد مهدوی دامغانی است.

مهدوی دامغانی که بود؟

احمد مهدوی دامغانی فرزند آیت‌ا... حاج شیخ کاظم مهدوی دامغانی، از بزرگان خراسان و از مدرسان نامدار حوزه علمیه مشهد بود. پدرش چندین دهه به‌عنوان یکی از مدرسان سطح اول فقه و اصول سطح و خارج در این حوزه علمیه مطرح بود و بسیاری از شاگردان این فقیه برجسته همچون حضرات آیات حاج شیخ حسین وحیدخراسانی، حاج سیدعلی سیستانی، حاج میرزا حسنعلی مروارید، شهید مرتضی مطهری، شهید سیدمحمدرضا سعیدی و حاج شیخ اسماعیل صالحی مازندرانی و ... از بزرگان علم و فقاهت در عصر حاضرند.
مهدوی دامغانی ۱۳ شهریور ۱۳۰۵ در محله نوغان مشهد متولد شد و علوم متداول قدیم و جدید را در این شهر فراگرفت و سپس در تهران اقامت گزید. سال ۱۳۲۷ از دانشکده معقول و منقول (الهیات کنونی) دانشگاه تهران و سال ۱۳۳۳ در رشته ادبیات‌فارسی از دانشکده ادبیات همین دانشگاه لیسانس گرفت و سال ۱۳۴۲ به درجه دکتری در زبان و ادبیات‌فارسی نائل شد. موضوع رساله او تصحیح «کشف‌الحقایق» عزیزالدین نسفی به راهنمایی استاد محمدتقی مدرس رضوی بود. پس از آن به‌عنوان استاد دانشگاه تهران به تدریس در دانشکده‌های ادبیات و الهیات مشغول شد و از سال ۱۳۵۳ تا ۱۳۵۴ در دانشگاه مادرید به تدریس ادبیات عرب و فارسی و فقه اسلامی اشتغال داشت.
او از سال ۱۳۶۶ مقیم آمریکا و در دانشگاه هاروارد و دانشگاه پنسیلوانیا در مقاطع دکتری و پست‌دکتری، دروس معارف اسلامی، ادبیات عرب، ادبیات‌فارسی، فقه، تفسیر و برخی علوم اسلامی را تدریس کرد.
او همچنین مقالات فراوانی در مجله‌های یغما، کلک، گلچرخ، ایران‌نامه، ایران‌شناسی، ره‌آورد و گلستان منتشر کرد و از مشهورترین مقاله‌های او مآخذ ابیات عربی کلیله‌ودمنه و مآخذ ابیات عربی مرزبان‌نامه است.
به دنبال درگذشت این چهره پژوهشگر و استاد محقق، جمعی از مقامات کشوری از جمله وزیر امور خارجه، درگذشت او را به جامعه ادبی و فرهنگی و خانواده وی تسلیت گفتند.

نمایی از تئاتر تاکسیدرمی؛ روایت حیوانات از سال دفاع مقدس

سینمای جهان

آسیایی‌ها به همکاری‌های مشترک قاره‌ای فکر می‌کنند

یک مشت مردانه به صورت هالیوود

کیکاووس زیاری
گروه فرهنگ و هنر

جاستین لین، فیلمساز آسیایی‌تبار سینما بعد از موضعگیری‌های ضدهالیوودی اخیر خود، قصد دارد به تقویت صنعت سینمای آسیا بپردازد و کمک کند تا محصولات آسیایی در سطح بهتر و بیشتری تولید و روانه بازار بین‌المللی سینما شوند. اقدام تازه این هنرمند تایوانی تولید فیلمی مشترک با هنرمندان سینمای ژاپن به نام «یک ضربه مشت مردانه» است که با نگاهی به یکی از بازی‌های معروف و محبوب کامپیوتری ژاپنی‌ها به همین نام وارد مرحله تولید می‌شود.
این بازی ویدئویی که طرفداران بسیار زیادی در داخل و خارج ژاپن دارد، داستان کمدی و اکشن خود را با زبانی طعنه‌آمیز تعریف می‌کند و درباره ابرقهرمانی به نام سایتاماست. همان‌طور که از نام فیلم هم می‌توان حدس زد، سایتاما توانایی آن را دارد که دشمنانش را با یک ضربه سنگین مشت خود از پا بیندازد. تنها کسی که توانایی رویارویی با سایتاما را ندارد، خودش است. او خسته از مبارزه و جنگ به‌دنبال بازنشستگی است اما یک چالش تازه او را به مرکز مبارزه برمی‌گرداند و توانایی‌هایش را در معرض آزمایش قرار می‌دهد.

همه چیز از سریع و آتشی آغاز شد

بازی ویدئویی یک ضربه مشت مردانه اولین‌بار سال ۲۰۰۹ روی پیشخوان مغازه‌ها قرار گرفت و بلافاصله به یکی از محبوب‌ترین بازی‌های کامپیوتری در ژاپن و کشورهای همسایه تبدیل شد.

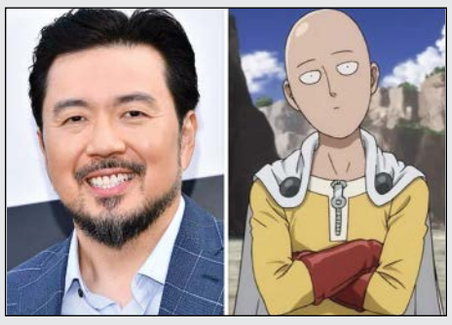

میزان موفقیت این بازی به‌قدری زیاد بود که بازار بازی‌های کامپیوتری غربی رسما تعطیل شد. طی یک دهه اخیر تلاش‌هایی در صنعت سینمای ژاپن صورت گرفت تا نسخه سینمایی این بازی محبوب وارد مرحله تولید شود. ظاهرا تهیه‌کنندگان فیلم نتوانستند کارگردان مناسبی برای آن پیدا کنند.
جاستین لین بعد از کناره‌گیری از کارگردانی قسمت آخر مجموعه اکشن «سریع و آتشی» و قهر با هالیوود، برای ساخت یک ضربه مشت مردانه اعلام آمادگی کرد. رسانه‌های گروهی متوجه این نکته شده‌اند که لین هم از طرفداران پروپا قرص این بازی پربیننده و محبوب است! او قصد دارد نسخه سینمایی یک ضربه مشت مردانه را به سه زبان تایوانی، ژاپنی و انگلیسی بسازد تا تماشاگران بین‌المللی و غیربومی هم بتوانند به تماشای آن نشسته و با ماجراجویی‌های سایتاما همراهی کنند.
هنوز زمانی برای نمایش عمومی این انیمیشن کامپیوتری تعیین نشده‌است. رسانه‌های گروهی در ژاپن همکاری لین با این پروژه انیمیشنی را به‌عنوان خداحافظی او با هالیوود ارزیابی و معرفی کرده‌اند. لین چند هفته قبل و در همان روزهای آغازین فیلمبرداری قسمت آخر سریع و آتشی با تهیه‌کنندگان فیلم و وین دیزل، بازیگر اصلی آن اختلاف پیدا کرد و به‌دلیل مداخلات زیاد آنها در کار تولید فیلم، صحنه فیلمبرداری را به‌عنوان اعتراض ترک کرد. / ددلاین

نمای نزدیک

مبارزه برای دست‌یافتن به حرمت انسانی

نمایش «بالاخره این زندگی مال کیه؟» به کارگردانی سعید حشمتی با بازی دنیا مدنی از اول تیرماه در پردیس تئاتر شهرزاد به صحنه می‌رود و تا ۱۰ تیر ادامه خواهد داشت. روابط عمومی این نمایش خبر داده به جز دنیا مدنی، نیما هاشمی سرشت، کیمیا خلج، هدیه هاشمی، علی رباحی، میلاد کفایی، نیلوفر مرات، سیاوش معمارزاده، مریم بهمن‌پور، محمد سعادت، سجاد باقری و بهناز تاجیک بازیگران این نمایش هستند. بالاخره این زندگی مال کیه؟ نوشته برایان کلارک با ترجمه احمد کسایی‌پور درباره کن هریسن، مجسمه‌ساز و استاد دانشگاه است که در پی یک سانحه رانندگی برای همیشه فلج می‌شود. وضعیت جسمانی درمان‌ناپذیرش چنان است که او تصمیم می‌گیرد از بیمارستان مرخص شود. مبارزه او برای به دست آوردن این امتیاز، مسائل بسیار مهمی را در زمینه اراده آزاد، حرمت انسانی و اخلاق اجتماعی مطرح می‌کند. این نمایش هر شب ساعت ۱۹ و ۴۵ دقیقه در سالن شماره دوی تئاتر شهرزاد به صحنه می‌رود و علاقه‌مندان می‌توانند برای تهیه بلیت به سایت تیوال مراجعه کنند. / جام جم دیلی

بررسی روایت یک انتقام

دهمین جلسه مرور فیلم‌های تاریخ معاصر سینمای ژاپن در سینماتک خانه هنرمندان ایران ادامه دارد و روز دوشنبه ۳۰ خرداد ۱۴۰۱ از ساعت ۱۷ سالن استاد شهناز این مجموعه، فیلم «سیزده قاتل» به کارگردانی تاکشی میکه و نویسندگی دایسوکه را نمایش می‌دهد. این فیلم در ایران به نام سیزده آدمکش هم شناخته می‌شود و محصول سال ۲۰۱۰ است.
پس از نمایش فیلم، اوستا محمودوند به نقد و بررسی آن می‌پردازد. این فیلم، بازسازی یک فیلم ژاپنی سیاه و سفید است که به همین نام به کارگردانی کودوئو ساکائه در سال ۱۹۶۳ ساخته و در سی و چهارمین جایزه آکادمی فیلم ژاپن نامزد بهترین فیلم شناخته شد. داستان آن رگه‌هایی در تاریخ دارد و روایتگر داستان ۱۳ قاتل است که دور هم جمع می‌شوند تا انتقامی عجیب بگیرند. این فیلم در سپتامبر ۲۰۱۰ در کشور ژاپن با بودجه شش میلیون دلاری به اکران عمومی درآمد و توانست فروش ۱۷ میلیون دلاری را در گیشه نصیب خود کند. / جام جم دیلی

آغاز نمایشگاه موزه هنرهای معاصر تهران

نمایشگاه «مینی مالیسم و کانسپچوال آرت» با نمایش بخشی از آثار گنجینه موزه هنرهای معاصر تهران، سه‌شنبه ۳۱ خرداد افتتاح می‌شود. نمایشگاه مینی‌مالیسم (کمینه‌گرایی) و کانسپچوال آرت (هنر مفهومی) با ارائه بیش از ۱۲۰ اثر از ۳۴ هنرمند ساعت ۱۷ سه‌شنبه ۳۱ خرداد به کیوریتوری بهرنگ صمدزادگان افتتاح می‌شود و از روز اول تیر علاقه‌مندان می‌توانند از این نمایشگاه در موزه هنرهای معاصر تهران دیدن کنند.
نمایشگاه پیش رو به مرور دو جریان سرنوشت‌ساز در تاریخ هنر یعنی مینی‌مالیسم و هنر کانسپچوال و تأثیرات و مشتقات آنها می‌پردازد. دو جریانی که اواسط قرن بیستم مسیر جدید و بی‌سابقه‌ای را در تاریخ هنرهای تجسمی پایه گذاشتند و تعاریف مرسوم درباره اثر هنری به عنوان شیء زیباشناسانه را دچار تغییر کردند.
در نمایشگاه مینی‌مالیسم و کانسپچوال آرت، بیش از ۱۲۰ اثر از ۳۴ هنرمند از آثار گنجینه موزه هنرهای معاصر تهران به نمایش گذاشته می‌شود. / جام جم دیلی

ایرج صغیری، مرخص شد

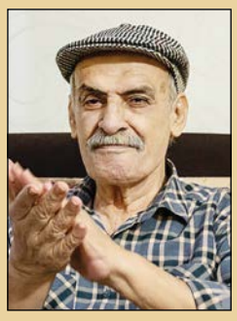

یک هفته‌ای بود که ایرج صغیری، چهره بنام تئاتر آیینی ایران در بیمارستان سلمان فارسی بوشهر بستری و تحت درمان بود. اقلیما صغیری، فرزند وی بیان کرد: پدر، شنبه هفته گذشته با علائم ضعف شدید به بیمارستان مراجعه و به تشخیص پزشک بستری شد. در حال حاضر وضعیت عمومی پدر خوب است و ایشان ترخیص شدند. فرزند ایرج صغیری تصریح کرد: به دستور پزشکان با ترخیص پدر ادامه روند درمانی باید در تهران یا شیراز یا هر شهری که شرایط برای درمان مناسب‌تر است، اتفاق بیفتد. مسوولان استانی نیز در این خصوص قول همکاری داده‌اند که امیدواریم وعده‌ها عملی شوند. وی ضمن انتقاد به شرایط و عملکرد بیمارستان در روزهای نخستین بستری ایرج صغیری در بیمارستان سلمان فارسی بوشهر تصریح کرد اگر مسوولان وارد عمل نمی‌شدند، شرایط بیمارستان اصلا مناسب نبود. با توجه به نبود نیروهای خدماتی برای جابه‌جایی و انجام کارهای درمانی به دو نفر احتیاج بود. در این شرایط دخترعمویم ما را همراهی می‌کرد که متاسفانه با برخوردهای ناپسند از سوی حراست بیمارستان مواجه شدیم. / ایسنا